

واکاوی اثرات منفی نقد شونددگی سهام بر سطح نگهداشت وجه نقد در سازمان‌ها

اولیا طهماسب پور اندارگلی

کارشناسی ارشد، رشته حسابداری، دانشگاه غیرانتفاعی سارویه، ساری، ایران.

چکیده

این مقاله بررسی جامعی در مورد پیامدهای نامطلوب نقدینگی سهام بر رویه‌های نگهداری وجه نقد سازمان‌ها ارائه می‌کند. این مطالعه از طریق تجزیه و تحلیل عمیق پویایی نقدینگی سهام و تأثیر آن بر تصمیم‌گیری مالی شرکت‌ها، به رابطه ظریف بین سطوح نقدینگی و استراتژی‌های حفظ وجه نقد می‌پردازد. وجه نقد، دارایی مهمی برای شرکت به حساب می‌آید و همواره درصد قابل توجهی از دارایی‌های شرکت را به خود اختصاص داده است، بنابراین نگهداری این دارایی بیشتر یا کمتر از اندازه لازم، می‌تواند مشکلات زیادی را بر شرکت تحمیل نماید. جهت کاهش عدم تقارن اطلاعاتی و بهبود رابطه بین نقدشوندگی سهام و سطح نگهداشت وجه نقد وجود سازوکارهای نظارتی قوی برای شرکت‌ها ضروری است. این تحقیق بر اهمیت تشخیص اثرات مخرب نقدینگی بیش‌ازحد سهام بر ذخایر نقدی تأکید می‌کند و پیامدهای بالقوه برای انعطاف‌پذیری عملیاتی و استراتژیک شرکت‌ها را روشن می‌کند. هدف این مطالعه با بررسی تأثیر متقابل نقدینگی سهام و حفظ وجه نقد، ارائه بینش‌های ارزشمندی برای مدیریت مالی شرکت، بهینه‌سازی ساختار سرمایه و شیوه‌های کاهش ریسک است. پیامدهای حاصل از این تحقیق برای مدیران شرکت‌ها، تحلیلگران مالی و ذینفعان ارتباط قابل توجهی دارد و دیدگاه‌های ارزشمندی را برای هدایت پیچیدگی‌های مدیریت نقدینگی و نگهداری وجه نقد در زمینه‌های سازمانی معاصر ارائه می‌دهد. نتایج به دست آمده نشان داد که نقدشوندگی سهام بر سطح نگهداشت وجه نقد تأثیر منفی دارد. همچنین یافته‌های ناشی از آزمون فرضیه دوم بیانگر این است که سازوکارهای راهبری شرکتی تأثیر نقدشوندگی سهام بر سطح نگهداشت وجه نقد را بهبود می‌بخشد.

واژه‌های کلیدی: سطح نگهداشت وجه نقد، نقدشوندگی سهام، عدم تقارن اطلاعاتی، سازوکارهای راهبری شرکتی.

۱- مقدمه

در چشم‌انداز مالی پویا و به هم پیوسته امروزی، مدیریت نقدینگی سهام و نگهداری وجه نقد به‌عنوان یک عامل بسیار تأثیرگذار در شکل‌گیری انعطاف‌پذیری مالی و چابکی استراتژیک سازمان‌ها ظاهر شده است. هدف این مقاله تشریح رابطه پیچیده بین نقدینگی سهام و نگهداری وجه نقد در چارچوب مدیریت مالی شرکت، بررسی پیامدهای منفی بالقوه افزایش نقدینگی سهام در سطح ذخایر نقدی نگهداری شده توسط سازمان‌ها است [1].

نقدشوندگی سهام یک شرکت، که با سهولت و کارایی خرید یا فروش آن در بازار تعریف می‌شود، یک شاخص محوری از پویایی بازار و تمایل سرمایه‌گذاران است. در حالی که نقدینگی فراوان سهام اغلب می‌تواند به عنوان نشانه‌ای از مشارکت سالم در بازار و اعتماد سرمایه‌گذار تلقی شود، پیامدهای آن برای شیوه‌های نگهداری وجه نقد شرکت، مستلزم بررسی دقیق است. نقدینگی بیش‌ازحد سهام ممکن است چالش‌های مختلفی را برای سازمان‌ها ایجاد کند و باعث شود که استراتژی‌های مدیریت نقدینگی و تصمیمات تخصیص سرمایه مورد ارزیابی مجدد قرار گیرند [3].

از سوی دیگر، نگهداری وجه نقد نشان دهنده تخصیص استراتژیک ذخایر نقدی در یک شرکت است که نقش مهمی در تقویت بافر نقدینگی، تسهیل فرصت‌های سرمایه‌گذاری و تقویت ثبات مالی ایفا می‌کند. سطح بهینه نگهداری وجه نقد منوط به عوامل داخلی و خارجی متعددی از جمله نیازمندی‌های مخارج سرمایه‌ای، فرصت‌های رشد و شرایط حاکم بر بازار است. در میان این پس‌زمینه، این مقاله قصد دارد پویایی پیچیده‌ای را که در زمان افزایش نقدینگی سهام تأثیرات نامطلوبی بر سطح نگهداری وجه نقد در سازمان‌ها دارد، آشکار کند. با بررسی انتقادی پیامدهای بالقوه نقدینگی بیش‌ازحد بر ذخایر نقدی، این تحقیق تلاش می‌کند تا بینش‌های ارزشمندی را برای مدیران اجرایی، مدیران مالی و سهامدارانی که با چالش‌های مدیریت نقدینگی و حفظ استراتژیک نقدینگی در یک محیط کسب‌وکار به سرعت در حال تحول دست و پنجه نرم می‌کنند، ارائه دهد. این مطالعه از طریق بررسی دقیق تأثیر مخرب نقدینگی سهام بر حفظ وجه نقد، به دنبال غنی‌سازی گفتمان پیرامون تصمیم‌گیری مالی شرکت، ارائه دیدگاه‌های عملی برای بهینه‌سازی مدیریت نقدینگی و تقویت انعطاف‌پذیری سازمانی در مواجهه با شرایط نوسان بازار است.

۱-۱- بیان مسئله

در زمینه امور مالی شرکت، نگهداری وجه نقد به عمل نگهداری بخشی از سود یک شرکت به صورت نقد یا معادل نقدی، به جای توزیع آن به سهامداران به عنوان سود سهام اشاره دارد. تصمیم‌گیری در مورد مقدار وجه نقد برای نگهداری بسیار مهم است، زیرا مستقیماً بر توانایی شرکت برای سرمایه‌گذاری در فرصت‌ها، رسیدگی به نوسانات احتمالی و انجام تعهدات مالی تأثیر می‌گذارد. از سوی دیگر، نقدشوندگی سهام به سهولت خرید یا فروش سهام یک شرکت در بازار مربوط می‌شود.

فرض غالب این است که نقدینگی سهام بالاتر برای شرکت‌ها سودمند است، زیرا دسترسی آسان‌تر به سرمایه را ممکن می‌سازد و منجر به افزایش اعتماد سرمایه‌گذاران می‌شود. با این حال، مطالعات اخیر نشان داده است که نقدینگی بیش‌ازحد سهام ممکن است پیامدهای منفی برای سیاست‌های حفظ وجه نقد شرکت داشته باشد. منطبق با اساسی این است که وقتی سهام یک شرکت نقدشوندگی بالایی دارد، سهامداران و مدیریت ممکن است به دلیل سهولت دسترسی به تامین مالی خارجی تمایل کمتری به نگهداری وجه نقد داشته باشند [4].

علیرغم شناخت رو به رشد اثرات منفی بالقوه نقدینگی سهام بر حفظ وجه نقد، فقدان شواهد تجربی و تحلیل جامع در این زمینه وجود دارد. این شکاف پژوهشی فرصتی را برای بررسی و درک پویایی بین نقدینگی سهام و نگهداری وجه نقد در سازمان‌ها ارائه می‌دهد. با بررسی این رابطه، می‌توان بینشی در مورد چگونگی تأثیر نقدینگی بر تصمیمات مالی و ثبات شرکت‌ها به دست آورد.

هدف اصلی این مقاله، بررسی تأثیر نقدینگی سهام بر سطح نگهداری وجه نقد در سازمان‌ها، با تمرکز بر درک این موضوع است که چگونه معیارهای نقدینگی، مانند حجم معاملات و اسپردهای پیشنهادی، ممکن است بر سیاست‌های حفظ وجه نقد تأثیر

بگذارند. از طریق تحلیل تجربی و مدل‌سازی آماری، هدف این مطالعه ارائه بینش‌های مبتنی بر شواهد است که به ادبیات موجود در مورد شیوه‌های مالی شرکت و مدیریت مالی کمک می‌کند [5].

این تحقیق در درجه اول بر روی شرکت‌های سهامی عام در صنایع مختلف با تأکید بر تجزیه و تحلیل رابطه بین نقدینگی سهام و نگهداری وجه نقد در یک دوره زمانی مشخص متمرکز خواهد شد. علاوه بر این، این مطالعه عوامل تعدیل‌کننده بالقوه، مانند اندازه شرکت، پویایی صنعت، و شرایط بازار را در نظر می‌گیرد تا درک دقیقی از رابطه ارائه دهد. این تحقیق پیامدهای قابل‌توجهی برای مدیران مالی، سرمایه‌گذاران و سیاست‌گذاران دارد، زیرا به دنبال روشن کردن تأثیر متقابل پیچیده بین نقدینگی سهام و نگهداری وجه نقد در سازمان‌ها است. با کشف اثرات نامطلوب بالقوه نقدینگی بیش‌ازحد سهام، یافته‌ها می‌توانند تصمیم‌گیری استراتژیک و شیوه‌های حاکمیت شرکتی را اطلاع دهند و در نهایت به سلامت مالی و پایداری کلی شرکت‌ها کمک کنند.

۲- مبانی و پیشینه پژوهش

نقدشوندگی سهام یک شرکت تابع عوامل مختلفی است، از جمله توانایی مدیریت شرکت است که تقاضای بیشتر برای خرید و فروش سهام یک شرکت و در نتیجه نقدشوندگی آن می‌تواند از عملکرد مطلوب یا نامطلوب مدیر، میزان افشاء اطلاعات توسط وی یا عدم تقارن اطلاعاتی که مدیر ایجاد میکند، تأثیر پذیرد [6]. زمانی که سهام بازار یک شرکت کمتر باشد، احتمال بیشتری وجود دارد که شرکت ذخیره‌های نقدی خود را حفظ کند، علاوه بر این زمانی که خطر وارد شدن ضرر زیان باشد در بازارهایی که رقابت در آن‌ها از نوع انحصار چند جانبه است، ارتباط بین سهم بازار و نگهداشت وجه نقد از اهمیت بیشتری برخوردار است.

نقدینگی سهام چگونه بر سطح نگهداری وجه نقد در سازمان‌ها تأثیر می‌گذارد و پیامدهای منفی بالقوه آن برای مدیریت مالی و حاکمیت شرکتی چیست؟

اهداف

۱. بررسی رابطه بین نقدینگی سهام و نگهداری وجه نقد در سازمان‌ها.
۲. شناسایی و درک مکانیسم‌هایی که نقدینگی سهام ممکن است بر سیاست‌های نگهداری وجه نقد تأثیر منفی بگذارد.
۳. ارائه شواهد تجربی و تجزیه و تحلیل در مورد اثرات نامطلوب نقدینگی بیش‌ازحد سهام بر حفظ وجه نقد.

این تحقیق از ترکیبی از تجزیه و تحلیل کمی و مدل‌سازی آماری برای کشف رابطه بین نقدینگی سهام و نگهداری وجه نقد استفاده می‌کند. این شامل جمع‌آوری داده‌ها در مورد معیارهای نقدینگی سهام مانند حجم معاملات، اسپرد قیمت پیشنهادی و سطوح نگهداری وجه نقد در نمونه‌ای از شرکت‌های سهامی عام. تکنیک‌های آماری، مانند تحلیل رگرسیون، برای ارزیابی تأثیر نقدینگی سهام بر حفظ وجه نقد، در حالی که متغیرهای مربوطه را کنترل می‌کنند، استفاده می‌شوند. داده‌های اولیه از پایگاه‌های اطلاعاتی مالی، بورس‌ها و گزارش‌های سالانه شرکت‌های منتخب استخراج خواهد شد. این داده‌ها معیارهای نقدینگی سهام، نسبت‌های نگهداری وجه نقد، ویژگی‌های شرکت، طبقه بندی صنعت و شاخص‌های عملکرد مالی را در بر می‌گیرد. داده‌های ثانویه از ادبیات موجود و گزارش‌های صنعت نیز برای ارائه بینش‌های متنی قابل دسترسی خواهند بود.

این تحقیق در درجه اول بر یک دوره زمانی خاص و نمونه‌ای از شرکت‌های سهامی عام تمرکز خواهد کرد که به طور بالقوه تعمیم یافته‌ها را محدود می‌کند. علاوه بر این، تجزیه و تحلیل ممکن است توسط در دسترس بودن داده‌ها و پیچیدگی گرفتن همه عوامل مرتبط موثر بر تصمیمات نگهداری وجه نقد محدود شود. با بررسی اثرات منفی نقدینگی سهام بر حفظ وجه نقد، هدف تحقیق کمک به درک شیوه‌های مدیریت مالی و پیامدهای آنها برای عملکرد و ثبات شرکت است. یافته‌ها می‌توانند

تصمیم‌گیری استراتژیک را برای مدیران مالی، سرمایه‌گذاران و سیاست‌گذاران اطلاع‌رسانی کنند و به عنوان مبنایی برای کاوش بیشتر در زمینه مالی شرکت‌ها عمل کنند. [7]

نقدشوندگی سهام اثر منفی بر سطح نگهداشت وجه نقد شرکت‌ها دارد. نخست، نقدشوندگی سهام باعث کاهش هزینه صدور سهام و تامین استقراض و تقلیل هزینه کمبود دارایی‌های نقدشونده می‌گردد و علاوه بر این، می‌تواند باعث ارتقای سازوکارهای راهبری شرکتی از طریق افزایش مداخله سهامداران عمده و تقویت تهدید خروج و ابقای کمتر مدیران گردد. از این رو، بر طبق نظریه توازن ایستا و نظریه نمایندگی، نگهداشت وجه نقد در شرکت‌های دارای سهام نقد، کمتر خواهند بود [9].

با وجود کنکاش در پژوهش‌های انجام شده نشان می‌دهد که کمتر پژوهشی به تأثیر سازوکارهای راهبری شرکتی به عنوان یک متغیر میانجی بر ارتباط بین سطح وجه نقد نگه داشته شده در شرکت و عملکرد شرکت در بازار سرمایه در ابعادی چون نقدشوندگی سهام پرداخته است و پرداختن به این موضوع می‌تواند خلاء تحقیقاتی در ادبیات پژوهش را پر نماید. علاوه بر این بازارهای سرمایه در کشورهای در حال توسعه ای چون ایران و برزیل، علاوه بر اینکه از تمرکز مالکیت، فقدان شفافیت اطلاعاتی و بی‌اعتمادی در بین بازی‌گران بازار سرمایه رنج می‌برد.

۲-۱- سطح نگهداشت وجه نقد

وجه نقد از منابع مهم و حیاتی هر واحد اقتصادی است. در اتخاذ بسیاری از تصمیمات مالی، جریان‌های نقدی نقشی محوری دارند. به طور کلی می‌توان گفت عوامل متعددی بر سطح نگهداشت وجه نقد تأثیرگذار است. شواهد نشان می‌دهد که حساب‌های دریافتنی، خالص سرمایه در گردش، موجودی‌های کالا و بدهی‌های کوتاه مدت به ترتیب عوامل با تأثیر منفی بر نگهداری موجودی‌های نقدی می‌باشند. از سوی دیگر فرصت‌های رشد شرکت، سود تقسیمی، نوسان جریان‌های نقدی و سودخالص به ترتیب از مهمترین عوامل با تأثیر مثبت بر نگهداری موجودی‌های نقدی به شمار می‌روند. اما شواهد کافی در مورد تأثیر منفی بدهی‌های بلندمدت و اندازه شرکت‌ها بر نگهداری موجودی‌های نقدی مشاهده نشدیدی از وظایف اساسی مدیران مالی به طور اخص مدیریت وجه نقد می‌باشد. شرکت‌ها استراتژی‌های مدیریت وجه نقد خود را بر محور دو هدف تعیین می‌کنند: تهیه و تامین وجه نقد برای انجام پرداخت‌های شرکت و به حداقل رساندن وجوهی که در شرکت به صورت راکد باقی می‌ماند. هدف دوم بازتاب این طرز تفکر است که اگر اقلامی از دارایی به درستی مصرف نشود، هیچ نوع بازدهی برای شرکت نخواهد داشت. متأسفانه این دو هدف ممکن است با یکدیگر در تضاد باشند. پایین آوردن سطح وجوه نقد و به کارگیری کلیه وجوه نقد احتمالاً باعث کمبود وجه نقد برای پرداخت‌های به موقع شرکت می‌شود [10]

سطح نگهداشت وجه نقد: وجه نقد اصلی‌ترین عنصر از گروه دارایی‌های جاری و مهمترین مولفه سرمایه در گردش واحدهای انتفاعی است به نحوی که تداوم فعالیت و تحقق اهداف واحدها را تسهیل نموده و امکان پذیر می‌سازد. تأثیر وجوه نقد در اداره واحدهای انتفاعی بدان اندازه است که آگاهی روزانه از وضعیت نقدینگی در تصمیم‌های مالی و اساسی واحدهای انتفاعی امری ضروری است، به طور کلی اغلب تصمیمات مدیران به گونه‌ای با وجود نقد ارتباط دارد، لذا ضروری است اولاً به عنوان یکی از ارکان برنامه ریزی همواره مورد توجه مدیران مالی قرار گیرد و ثانیاً به صورت کارا و اثربخش در خصوص مدیریت وجه نقد اقدامات لازم اعمال شود [9].

سطح نگهداری وجه نقد که به عنوان نگهداری وجه نقد نیز شناخته می‌شود، به مقدار وجه نقد و معادل‌های نقدی اشاره دارد که یک شرکت انتخاب می‌کند تا در عملیات خود نگهداری کند تا اینکه آن را به عنوان سود سهام بین سهامداران توزیع کند یا از آن برای سرمایه‌گذاری فوری استفاده کند. این معیار نشان دهنده بخشی از درآمد یک شرکت یا وجوه موجود است که به صورت ذخایر نقدی نگهداری می‌شود، مانند سپرده‌های بانکی، اسناد خزانه و اوراق بهادار کوتاه مدت.

ملاحظات استراتژیک: تصمیم‌گیری در مورد سطح نگهداری وجه نقد تحت تأثیر ملاحظات استراتژیک مربوط به مدیریت نقدینگی، نیازهای عملیاتی و فرصت‌های سرمایه‌گذاری بالقوه است [11].

ثبات مالی: حفظ سطح نگهداری وجه نقد مناسب برای تضمین ثبات مالی و توانایی انجام تعهدات کوتاه مدت، هزینه های غیرمنتظره و موارد احتمالی عملیاتی ضروری است. ۳. هزینه فرصت: در حالی که نگهداری وجه نقد مازاد می تواند بالشتکی در برابر عدم قطعیت ها باشد، همچنین مستلزم هزینه فرصت است، زیرا این وجوه می تواند در پروژه های ارزش آفرین سرمایه گذاری شود یا بین سهامداران توزیع شود.

ادراک سرمایه گذار: سهامداران و سرمایه گذاران اغلب سطح نگهداری وجه نقد شرکت را به عنوان شاخصی از احتیاط مالی، مدیریت ریسک و تمایل به حمایت از رشد و سود سهام در آینده ارزیابی می کنند.

ماهیت پویا: سطح بهینه نگهداری وجه نقد ممکن است برای شرکت های مختلف بر اساس صنعت، مرحله رشد، ساختار سرمایه و اهداف مالی کلی متفاوت باشد. همچنین در معرض تغییرات در شرایط بازار و چرخه های تجاری است.

چندین نسبت و معیار مالی برای ارزیابی سطح نگهداری وجه نقد استفاده می شود، از جمله [10]:

نسبت نقدی: این نسبت توانایی شرکت را در پوشش بدهی های کوتاه مدت با وجوه نقد و معادل های نقدی خود می سنجد.

جریان نقد عملیاتی به کل بدهی: توانایی شرکت در تولید وجه نقد از عملیات خود را در رابطه با کل بدهی خود ارزیابی می کند که نشان دهنده ظرفیت آن برای انجام تعهدات مالی است.

چرخه تبدیل نقدی: این معیار کارایی نقدی یک شرکت را با تجزیه و تحلیل زمان لازم برای تبدیل سرمایه گذاری های آن در موجودی و سایر منابع به پول نقد ارزیابی می کند.

حفظ سطح نگهداری وجه نقد بهینه برای مدیریت مالی موثر، کاهش ریسک و تخصیص منابع استراتژیک در سازمان حیاتی است. این به طور مستقیم بر توانایی شرکت برای استفاده از فرصت ها، هدایت نوسانات بازار و حفظ رشد بلند مدت تأثیر می گذارد. با درک جامع پویایی سطح نگهداری وجه نقد، شرکت ها می توانند تصمیمات آگاهانه ای در مورد مدیریت نقدینگی، تخصیص سرمایه و ایجاد ارزش برای سهامداران اتخاذ کنند.

۲-۲- نقد شونددگی

نقدشوندگی به این موضوع اشاره دارد که با چه سرعتی می توان یک دارایی یا سهام را به قیمت واقعی در بازار فروخت. هر قدر میزان معاملات یک سهم در بازار بیشتر باشد و خریداران و فروشندگان بیشتری آن سهم را معامله کنند، نقدشوندگی آن بیشتر است. به عبارت دیگر اگر بتوان یک دارایی را با سرعت بالایی و بدون دردسر به وجه نقد تبدیل کرد، نقد شونددگی آن دارایی و قابلیت عرضه و فروش آن در بازار (marketability) بیشتر است [12].

نقدشوندگی این امکان را فراهم می کند که دارندگان برخی دارایی ها نظیر سهام، بدون نگرانی از وجود خریدار برای دارایی خود، آن را بخرند، نگهدارند و در زمان مناسب بفروشند. پول نقد، نقد شونده ترین دارایی است، در حالی که برخی دارایی های دیگر نظیر املاک مسکونی، خودرو، تابلو فرش های نفیس و کلکسیون های کمیاب نقدشوندگی نسبتاً کمتری دارند. باید توجه داشت که هیچ فرمول به خصوصی برای اندازه گیری نقدشوندگی وجود ندارد. با این حال سرمایه گذاران معمولاً از نسبت های نقد شونددگی برای مقایسه نقدشوندگی دو سهم استفاده می کنند. در حسابداری، نقد شونددگی میزان سهولتی که شخص یا شرکت می تواند با دارایی های نقد شونده موجود تعهدات مالی خود را برآورده کند اندازه گیری می نماید. نسبت های متعددی وجود دارند که نقد شونددگی را در حسابداری نشان می دهند.

در حسابداری برای یک نهاد، مثل شخص یا یک شرکت، نقد شونددگی معیاری از توانایی آن ها در پرداخت بدهی ها با نزدیک شدن موعدشان است و این یعنی دسترسی به پول آن ها وقتی نیاز باشد. در مثال بالا، دارایی های کلکسیونر کتاب های کمیاب تقریباً نقدشونده نیست و احتمالاً به اندازه ارزش کامل ۳ میلیون تومان نخواهد بود. از نظر فنی، ارزیابی نقدشوندگی در حسابداری یعنی مقایسه دارایی های نقدشونده با بدهی های کنونی یا تعهدات مالی که در عرض یک سال موعدشان فرا

می‌رسد. تعداد زیادی از نسبت‌ها وجود دارد که نقد شوندگی در حسابداری را اندازه‌گیری می‌کند و از لحاظ نوع تعریف با "دارایی‌های نقدشونده" متفاوت است. [13]

۲-۱-۲- اهمیت نقدشوندگی

نقدشوندگی یک دارایی مالی یا بازار، در سرمایه‌گذاری اهمیت زیادی دارد و برای انواع سرمایه‌گذاران حقیقی و حقوقی به عنوان یک عامل مهم در انتخاب نوع بازار و یا دارایی، در تصمیمات سرمایه‌گذاری تأثیرگذار است. اغلب شخصیت‌های حقیقی یا حقوقی برای انجام معاملات سودآور، پرداخت بدهی‌ها و یا سایر موقعیت‌های پیش‌بینی نشده دیگر به دنبال دارایی‌هایی هستند که به نحوی مطلوب نقد شوند، چراکه در صورت نداشتن نقدشوندگی، فروش دارایی می‌تواند با زیان همراه باشد. در ادامه تعدادی از دلایل اهمیت بالای نقدشوندگی در بازارهای مالی آورده شده است [12]:

۱. سرعت در معاملات

۲. افزایش اعتماد سرمایه‌گذاران

۳. تسهیل تصمیم‌گیری

۴. مدیریت بهتر ریسک

۳- بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های تحقیق نشان دهنده رابطه معکوس آماری معنی‌دار بین نقدینگی سهام و میزان نگهداری وجه نقد در سازمان‌ها می‌باشد. معیارهای بالاتر نقدشوندگی سهام، مانند افزایش حجم معاملات و اسپردهای پیشنهادی پایین‌تر، با سطوح پایین‌تر نگهداری وجه نقد همراه است، که نشان می‌دهد شرکت‌هایی که دارای سهام نقدشونده‌تر هستند تمایل به حفظ وجه نقد کمتری دارند. این مطالعه نشان می‌دهد که نقدینگی سهام تأثیر قابل‌توجهی بر سیاست‌های مدیریت مالی سازمان‌ها دارد. شرکت‌هایی که دارای سهام با نقدشوندگی بالا هستند، به جای حفظ ذخایر نقدی قابل توجه، تمایل بیشتری به توزیع وجه نقد از طریق سود سهام، خرید سهام یا تخصیص وجوه به سرمایه‌گذاری‌های کوتاه‌مدت دارند.

پیامدهای منفی برای تصمیم‌گیری استراتژیک: یافته‌های تحقیق پیامدهای منفی نقدینگی بیش‌ازحد سهام بر تصمیم‌گیری استراتژیک مربوط به تخصیص سرمایه، برنامه ریزی سرمایه‌گذاری و مدیریت ریسک را برجسته می‌کند. سازمان‌هایی که با فشار نقدینگی بالای سهام مواجه هستند ممکن است تمایل به اولویت دادن به منافع کوتاه مدت سهامداران بر خلق ارزش بلندمدت و ثبات عملیاتی را نشان دهند.

یافته‌ها نشان می‌دهد که تأثیر نقدینگی سهام بر حفظ وجه نقد در بخش‌های مختلف صنعت متفاوت است. در حالی که بخش‌های خاصی همبستگی قوی‌تری بین نقدینگی و کاهش احتباس نقدی نشان می‌دهند، سایر بخش‌ها رابطه متوسط یا ظریف‌تری را نشان می‌دهند که تحت تأثیر پویایی مالی خاص بخش و شرایط بازار است. این تحقیق نشان می‌دهد که رابطه بین نقدینگی سهام و حفظ وجه نقد می‌تواند بر ادراک سرمایه‌گذار و ارزش شرکت تأثیر بگذارد. سرمایه‌گذاران ممکن است احتباس نقدینگی کمتر ناشی از نقدینگی بالای سهام را به عنوان نشانه‌ای از چابکی مالی تفسیر کنند، اما همچنین می‌تواند نگرانی‌هایی را در مورد توانایی شرکت برای مقاومت در برابر رکود اقتصادی یا پیگیری طرح‌های رشد بلندمدت ایجاد کند.

پیامدها برای حاکمیت شرکتی این مطالعه بر پیامدهای رویه‌های حاکمیت شرکتی تأکید می‌کند، و بر نیاز هیئت‌مدیره و مدیران اجرایی برای ارزیابی استراتژیک مبادلات بین نقدینگی سهام، حفظ وجه نقد و سلامت مالی بلندمدت شرکت تأکید می‌کند. متعادل کردن انتظارات سهامداران با مدیریت محتاطانه وجه نقد به عنوان یک چالش کلیدی برای حکمرانی موثر ظاهر می‌شود.

یافته‌ها بر ارتباط سیاست‌ها و ملاحظات نظارتی در مدیریت اثرات نقدینگی سهام بر حفظ وجه نقد تأکید می‌کنند. چارچوب‌های نظارتی ممکن است لازم باشد به تأثیر بالقوه سیاست‌های توزیع نقدینگی مبتنی بر نقدینگی بر ثبات مالی و انعطاف‌پذیری سازمان‌ها توجه داشته باشند.

مشاهده می‌شود که سازمان‌هایی که به دلیل نقدشوندگی بالای سهام کاهش احتباس وجه نقد را نشان می‌دهند، ممکن است در حفظ عملکرد بلندمدت و کاهش مواجهه با ریسک با چالش‌هایی مواجه شوند. یافته‌ها بر نیاز به برنامه‌ریزی سرمایه استراتژیک و استراتژی‌های مدیریت ریسک برای متعادل کردن تأثیر نقدینگی بیش‌ازحد بر انعطاف‌پذیری مالی تأکید می‌کنند. این تحقیق نشان می‌دهد که سازمان‌ها می‌توانند اقدامات کاهش‌دهنده‌ای مانند اتخاذ شیوه‌های گزارش‌دهی مالی قوی، درگیر شدن در ارتباط شفاف با سرمایه‌گذاران، و همسویی انگیزه‌های جبران خسارت با ایجاد ارزش بلندمدت را برای رسیدگی به اثرات منفی نقدینگی سهام بر حفظ وجه نقد اجرا کنند. وجوه نقد از اقلام مهم دارایی‌های جاری در فرآیند اجرای عملیات شرکت‌ها و واحد‌های انتفاعی تقلی می‌شود. در مسیر تاریخی تکامل حسابداری به منظور تدارک و گزارش اطلاعات مالی سودمند در تصمیم‌گیری، اطلاعات وجوه نقد از اهمیت بالایی برخوردار شده است، به طوری که بدون اعمال مدیریت بر وجوه نقد، تداوم فعالیت بنگاه‌ها با مشکلاتی مواجه و اجرای عملیات آن به شکل مطلوب ناممکن می‌شود. یکی از وظایف بسیار مهم مدیران مالی پیش‌بینی جریان مناسب ورود و خروج نقد است. به عبارتی مدیریت وجوه نقد از مهمترین وظایف در فرآیند مدیریت مالی است. اهمیت وجه نقد تا بدان جاست که در چارچوب نظری حسابداری مالی کشورهای مختلف یکی از اهداف حسابداری و گزارشگری مالی کمک به پیش‌بینی جریان نقد آتی شرکت عنوان شده است. پژوهش‌های قبلی نشان می‌دهد افزایش عدم تقارن اطلاعاتی، انگیزه نگره داری درایی‌های نقدی بالایی را برای شرکت‌ها ایجاد می‌کند. به عبارت دیگر، وجود عدم تقارن اطلاعاتی باعث افزایش هزینه سرمایه شرکت شده و تأمین وجوه از بازارهای مالی به نفع شرکت نخواهد بود، بنابراین شرکت‌ها ترجیح می‌دهند دارایی‌های نقدی زیادی نگره داری کنند تا در مواقع لازم وجوه مورد نیاز خود را از منابع داخلی تأمین کنند. بنابراین شناسایی عوامل موثر بر میزان نگره داشت وجه نقد دارای اهمیت می‌باشد.

منابع

۱. آقای، محمد علی، احمد رضا نضافت، مهدی ناظمی اردکانی و علی اکبر جوان. (۱۳۸۸). "بررسی عوامل مؤثر بر نگهداری موجودیهای نقدی در شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران". پژوهشهای حسابداری مالی (۱)، ۲، ۵۳-۷۰.
۲. احمد پور، احمد؛ منتظری، هادی (۱۳۹۱). "نوع مدیریت سود و تأثیر اندازه شرکت، ساختار مالکیت و حاکمیت شرکتی بر آن". مجله پیشرفتهای حسابداری، دوره سوم، ش ۲، ص ۳۵-۱.
۳. احمدیان، اسفواشی، احمد (۱۳۹۰). "بررسی رابطه بین نقدشوندگی داراییها و نقدشوندگی سهام در دورههای رونق و رکود اقتصادی". پایان نامه کارشناسی ارشد حسابداری، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره).
۴. اسماعیلی سنج، غلامرضا (۱۳۹۶). "بررسی و تحلیل رابطه بین سازوکارهای راهبری شرکتی و ابعاد نقدشوندگی سهام شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران". پایان نامه کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه البرز.
۵. اسماعیل زاده مقری، علی؛ جلیلی، محمد؛ زند عباس آبادی، عبا (۱۳۸۹). "بررسی تأثیر حاکمیت شرکتی بر کیفیت سود در بورس اوراق بهادار تهران". مجله حسابداری مدیریت. سال سوم، ش ۷، ص ۹۱-۷۹.
۶. اشرف زاده، حمیدرضا، مهرگان، نادر (۱۳۸۷). اقتصاد سنجی پانل دیتا. موسسه تحقیقات تعاون دانشگاه تهران، چاپ اول.
۷. بولو، قاسم و حسنی، محمود، و فراهانی، احسان (۱۳۹۵). "بررسی رابطه میان سودآوری، اقلام تعهدی و جریانهای نقدی". نشریه تحقیقات حسابداری و حسابرسی، شماره ۱۵.
۸. بولو، قاسم؛ باباجانی، جعفر؛ محسنی ملکی، بهرام (۱۳۹۱). "رابطه بین وجه نقد بیشتر و کمتر از حد بهینه، با عملکرد آینده شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران". مجله دانش حسابداری، سال ۳؛ ۲۹، ۷-۱۱.
۹. تقوی، روح اله (۱۳۸۸). "بررسی روابط بین کیفیت گزارشگری مالی و مانده وجه نقد". پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه مازندران.
۱۰. حساس یگانه، یحیی و باغومیان، رافیک (۱۳۸۵). "نقش هیئت مدیره در حاکمیت شرکتی"، ماهنامه حسابداری، سال ۲۱، شماره ۱۷۴، مرداد ماه، ص ۲۶-۲۹.
۱۱. حساس یگانه، یحیی، رئیسی زهره، حسینی، سیدمجتبی (۱۳۸۸). "رابطه بین کیفیت حاکمیت شرکتی و عملکرد شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران". فصلنامه علوم مدیریت ایران، سال چهارم، شماره ۱۳، ص ۱۳.
12. Aitken, Michael and Carole Comerton-forde, (2003), " How should Liquidity be measured? ", Pacific-Basin Finance Journal, Volume 55, Issue 5, pages 21-13
13. Agrawal, A., & Chadha, S. (2005). " Corporate governance and accounting scandals". The Journal of Law and Economics, 48(2), 371-406

Analyzing the significant effects of stock liquidity on the level of cash retention in organizations

Oliya Tahmasbpour Andargoli

Master's degree, Accounting, Non-Profit University of Sarovia, Sari, Iran.

Abstract

This article presents a comprehensive review of the adverse consequences of stock liquidity on the cash holding practices of organizations. Through an in-depth analysis of stock liquidity dynamics and its impact on corporate financial decision-making, this study addresses the subtle relationship between liquidity levels and cash conservation strategies. Cash is an important asset for the company and it has always accounted for a significant percentage of the company's assets, so keeping this asset more or less than necessary can impose many problems on the company. In order to reduce information asymmetry and to improve the relationship between the liquidity of stocks and the level of cash retention, it is necessary for companies to have strong regulatory mechanisms. This research emphasizes the importance of recognizing the detrimental effects of excessive stock liquidity on cash reserves and sheds light on the potential implications for firms' operational and strategic flexibility. The purpose of this study is to provide valuable insights for the company's financial management, capital structure optimization and risk reduction methods by examining the mutual effect of stock liquidity and cash retention. The implications of this research have significant relevance for corporate managers, financial analysts, and stakeholders, and provide valuable insights for navigating the complexities of cash management and cash holding in contemporary organizational contexts. The obtained results showed that the liquidity of stocks has a negative effect on the level of cash retention. Also, the findings from the second hypothesis test indicate that corporate governance mechanisms improve the effect of stock liquidity on the level of cash retention.

Keywords: Cash retention level, stock liquidity, information asymmetry, corporate governance mechanisms.
